

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Dissapte 27 de Febrer de 1897

Núm. 3.204

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	120.000	P. as.	4
a provincies trimestre.	120.000	P. as.	3.50
Extranger y Ultramar	120.000	P. as.	3.50
Anuncis, a prens convencionals	120.000	P. as.	3.50

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, 7 (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principales librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografía Mallorquí, plassa Sant Jaume, 2.
No se retornan los originales encara que no se publiquen.

CENTRO VITICOLA DEL VALLES
GRANS CRIADERS DE CEPS AMERICANS
E HISPANO-AMERICANS
EN
Montmeló, Parets, Montornés y Moncada

25 hectáreas de Plantaciones

VIUDA Y NEBOT DE ANTON DELMAS

Propietaris vitícolars, proveïdors dels principals Centres, comarcas agrícoles, riuers i mèrit en el Concurs viti-vinícola de Badalona de 1892. Representació en totes les províncies d'Espanya.

Demànis lò Catàleg General núm. 9 de 1896-1897.
Empelts. - Barbats. - Estacas. - Seleccions perfectas. - Autenticitat garantida. - Pera telegramas: ANTON DELMAS, Barcelona

GUANOS PER A TOTS LOS CULTIUS
GUANO DELMAS CONCENTRAT

FABRICA A BARCELONA Y VALENCIA

Nostres GUANOS han obtingut, y obtenen cada dia més, un èxit extraordinari en las regions de major importancia agrícola. Contenen tots los elements essencials que las plantas necessitan y en la forma más convenient pera sa assimilació, enrobustint poderosamente las plantas, donàndoles una gran resistencia sobre les enfermetats que pesan sobre elles, augmentant lo rendiment d'un mode sorprendent.

Classificació del guano DELMAS

«Guano Delmas». - Arròs. - Adob completat é intensiu, especial pera'l cultiu dels arròs.
«Guano Delmas». - Cereals. - Adob completat é intensiu pera'l cultiu de Cereals, Patates, Hortalisses, Aufals, etc.
«Guano Delmas». - Vinyas. - Taronjers. - Especial pera'l cultiu de las vinyas, taronjers y de tots los arbres.

Garantisem la composició de nostres Guanes sobre factura.

V. da Y NEBOT DE ANTON DELMAS
DIRECCIÓN GENERAL
Ponent, 61, Barcelona | SUB DIRECCIÓN
Mar, 46, Valencia | REPRESENTANT EN LA PROVINCIA DE TARRAGONA
Pere Fàbregas, carrer S. Joan, 28 primer. -- Reus.

• SE • RETRATA •
TOTS LOS DIAS, FESTIUS Y
'LS LABORABLES A PE-
TICIO.
NOVAS FOTOGRA-
FIAS EN CO-
LORS.
TORRES. OPERATOTS
LOS DIUMENGES.
Passeig de Mata, 12,
REUS
Dias de despalg tots los festius.

SECCIÓ DOCTRINAL

LO DISCURS DE PEREDA EN LA ACADEMIA ESPANYOLA

Senyors Académichs:

Sense posar en dubte la sinceritat de cuants predecessors meus en aquest lloc y en altres tantas ocasions idénticas a aquésta, s'han lamentat de ser poch mereixedors y fins indignes d'ocuparlo, puch afirmar jo, ab lo testimoni dels que, de vosaltres, me coneixen de prop, que si no existís, consagrada per l'ús y admesa per las lleys de la cortesia, aquella casi fórmula de rúbrica, s'hauria d'inventarla avuy pera mí; perque si ha ha un home que, verdaderament, puga considerarse en aquest local fora de son element natural y propi, aqueix home soch jo, que «de mas soletats vinç», avessat a contemplar lo sol a través dels fullatges de la terra nativa, y exposat aquí, de repent, als raigs de sa llum desllumbradora, sense la interposició d'un sol nuvol que la empanyi y templi sos rigors en l'hermos cel en que surgeix y centelleja. Y que'm valgúi lo que significa aquésta declaració honrada y cordial, com mida de la gratitud que os dech, y fins de men asombro per atrevirme a dirlo en aquestes altures, jamay comptadas entre les limitadíssimas ambicions de ma vida.

Pero independentment d'aquests motius, hi ha altre, d'indol tan especial, que, com comprendràu des de ara si'm fos lícit publicarlo ab tots sos interessants pormenors, basta per si sol pera que jo miri y consideri ab un respecte ratllá del temor supersticiós, lo si-

tial que m'havéu designat al quedar vacant per la mort de vostre insigne company y molt asymat y admirat amich meu, lo senyor don Joseph de Castro y Serrano.

Es ambició corrent, per no dir innata, en la gent aficionada a la lectura, y molt en particular d'obras dels llibres més de son gust, y fet personal comprobat per la experiéncia, que rara vegada se satisfà una codicia d'aquèstas sense l'cástich d'un desencant. Ni en lo moral ni en lo físich, sol resultar la persona que ha forjat la imaginació. No es raro que l'autor d'unas páginas en que espurnejan los donayres y las filigranas d'un ingenio viu y regositjat, sia un home macís, basto de líneas, torpe y sech de paraula y peresós d'ideas; ó, al contrari, que hagin brotat de la ploma d'un subjecte malaltís, débil y atrabiliari, aquells capituls espléndits, gallarts y virils que 'ns entussiasmaren en lletras de motll. Castro y Serrano era una senyaladísima excepció en aquésta que jo tinc per regla punt menos que general. L'home y l'escriptor eran una mateixa cosa. Ohirlo, equivalia a llegirlo; y molt de lo que en ocasions s'adivinava en lo llibre, tot lo que la malicia donava per entés en las páginas impressas, podía veure confirmat en llavis del autor; y sempre arribava a dubtarse quin, entre l'escriptor y lo parlant, entretenia y cautivaba més.

Proverbials son entre vosaltres y cuants tingueren la fortuna d'intimar ab ell, sa exquisita cultura, son incomparable graceig, sa paraula xispejant, los donayres y agudesas, continguts sempre en los linders de la més correcta educació; aquell, en fi, son *don de gentes*, per qual virtut se li obrían portas y cors. Y per ser ei-xó tan sabut, no vull insistir en la pintura d'aquest aspecte interessantíssim d'una figura de tan simpàtic relleu en lo cuadro de la literatura espanyola d'aquellos últims temps. Jo no vaig ser dels afortunats que l'tractaren molt; pero'm glòrio de ser dels que ab major desinterés admiraren sus prendas personals y sus drets d'escriptor. Me tocà coneixer las primeras en los últims anys de sa vida, y l'breu d'aquest goig doblá en mon cor lo sentiment de sa mort.

Com a escriptor, no fou dels anomenats *de otoño tuelo*; pero si dels que, volant a flor de terra, millor han sabut mirar cap a dalt pera orientarse aquí abaix en la tasca de buscar, pera sus inspiracions d'artista, lo costat més útil y pintoresch de la vida humana. D'aquest modo conseguí tan a menut extraure or finissim del fons comú de las flaques més vulgars y corrents en lo mon de la realitat, y ab la sutilesa de sa observació, descubrir y estimar lo que a la simple vista semblava mes amagat ó més insignificant. Ab art exquisit hi donava color y forma: lo demés era la obra privativa y misteriosa de son cor, plè sempre de nobles

y hermosos sentiments. Així lográ mes d'una vegada inclinar los caritatis de sos lectores al elivi de grans y verdaders infortunis, presentats com assumptos de sos cuadros literaris. Per cert que 'ls triomfs d'aquest llibre natje degueren de ser los que més lo festejaren, perque, ó no hi ha vanitat licita en la terra, ó den serho verteir las paraules que trassa y las ideas que diluheixen en un paper, en pá y abrich pera 'ls que no poden menjar, nuhets y desemparats.

De la solidés de sos escrits dona testimoni, particularment en los de crítica y sátira, pero sátira culta, comedida y urbana, l'interés ab que encara se llegeixen, no obstant l'envellit y remot de las costums, ó dels assumptos á que's refereixen alguns d'ells; y cierto per exemple «Cartas trascendentales» y «La Novela del Egipto», dos dels llibres més llegits y ab major justicia popularisats a Espanya.

Poiser li fou la paraula més dócil que la ploma, perque's veu en sos escrits la petjada del escrivol y l'pas de la llime; pero res d'aixó, com travell d'artista delicat, treu brillo ni frescura á la obra d'art: avens la perfecció y embelleix. Així van en los llibres las bonas y honradas ideas expressadas en llenguatje y estil primorosos, lo mateix en lo festiu que en lo grave, perque a abdós tons s'adapta igualment la compleixió literaria del insigne escriptor granadi.

«Si voléu ser llegits, siguéu amenos», digué al entrar per primera vegada en aquesta Casa. Y al parlar així, predicava ab l'exemple, perque cabalment es la amenitat l'encant major d'aqueixas obras que li conquistaren un lloc de preferència en la literatura contemporánea, y un lloc molt merescut entre vosaltres.

Del académich, no dech ser jo qui parli sino pera dir que fou ben poch afortunat en lo successor que li capigué en sort; perque un escriptor com ell, home, a la vegada, que alcansá per lo notori de sus virtuts y talents, lo raro privilegi de passar a millor vida sense deixar en lo mon un enemich que ab sa enconada protesta turbi y desconcerti lo fort coro d'alabansas de sos admiradors, mereixia en aquesta ocasió panegírich més resonant y autorisat que l'que li tributa, en aquestas pocas y descosidas ratllas, ma ploma inhabilit y torpe, encarque la moguin impulsos de carinyo y d'admiració.

En rigor, y jutjant d'aquests actes y d'aquestas cosas per los cánones de mon propi criteri, no molt de fier, aquí deuria posar fi a ma tasca, donchs que en lo dit se conté ja quant pot demanarse a un home de bé y molt agrabit, al atravesar lo llibres que se li frangejan, per inmerescut favor, d'una morada cual esplendor y señorío l'imposan y amedrentan; pero la costum admesa, ó 'ls preceptes reglamentaris d'aquesta Casa, demanan algo més; y jo, sometentime respec-

tuosament á aqueixa lley, encarque molt forta pera mí, vaig á intentar son cumpliment, no dogmatizant sobre cap punt dels innumerables de vostra competència ben acreditada, sino apuntant algunes observacions, á mon modo y á la bona de Deu, sobre allò que menos mal se m' alcansa dintre de la jurisdicció de mon temperament literari, en lo qual havé vist vosaltres, ab gran sorpresa meva, mèrits bastants pera portarme á vostre costat.

Parlaré, donchs, en cumpliment d' aquell penós deber, que torno á mencionar pera oferíroslo per disculpa de la mortificació que no he de causar, de la novelia; pero no de la novelia com gènero, sino d' una de sos varietats ó espècies, la més acomodada á la extensió dels meus alcansos: la *novela regional*.

S' ha convingut en donar aquest nom á aquella qual assumptio s' desenreda en una comarca ó lloc que vida, caracters y color propis y distintius, los quals entran en la obra com part principalissima de ella; ab lo que queda dit implícitament que no cau dios d' aquella denominació la *novela urbana*, d' ahont vulgu que fos la ciutat, sempre que las que se visten á la moderna y s'regeixen per la lley de totes las societats anomenades cultas per anar absorbidas, y molt à son gust, en lo torrent circulatori de las modes regnantes. La novelia á que jo m' refereixo aquí, té més punts de contacte ab la naturalesa que ab la societat; ab lo perdurable, que ab lo estímer y passatger; ab la eternitat del art, que ab l' humà artifici de *las circunstancias*; y casi m' atreveixo á asegurar que en pocas nacions del mon te aquesta important rama de la literatura tan ben cimentada la rahó d' existència com á Espanya, qual unitat moral es, per la fermesa de sa cohesió, tant de notarse, com la falta d'ella en sos precedents històrichs y etnogràfics, y en sos costums, climas y temperaments. S' impone, donchs, aquí la *novela regional*, com s' impone l' sentiment que la engendra y produxeix; lo regionalisme, passió apropi de la qual te l' vulgo dels que discorren en los centres populoses y descolorits molt equivocats conceptes.

En opinió d' aquets aprensius, lo sentiment, no ja la passió, del regionalisme, conduxeix á la desmembració y eniquilament de la colectivitat històrica á política, de la patria de tots, de *la patria gran*. Jo no sé si existirà algun cas d' aquets en la terra espanyola, y, per de prompte, lo nego, perque no l' concibeixo en mai régionalisme que jo' professo y énriyo, y s' n'atreix del amor á la terra natal, á sos lleys, usos y bonas costums, á sos ayres, á sa llum, á sos panoramas y horitzons; á sos festas y regosits tradicionals, á sos consells y baledas, al aroma de sos camps, als frufts de sos espigas, á las brisas de sos estius, á las *fogatas* de sos hiverns, á la mar de sos costas, á las montanyas de sos fronteras; y com compendi y suma de tot ell, á la llar en que s' ha nascut y s' espera morir; al grup de la familia protegida en son recinte, ó á las sombras venerades dels que ja no existeixen d' ella, pero què ressucitan en lo èor y en la memòria dels vius, en cada rés dels que demana per los morts, entre las tenebres y augst silenci de la nit, la veu, que jamay s' obliada, de la campana de la Iglesia vigilant... Y aixís, per aquest ordre, fins lo que no s' compta per números. Puig á aquest regionalisme l' tinch jo per saludable, elevat y patriòtic; y no comprehench com se l' pot conceptrar d' altra manera ménos honrosa sense desconeixer y confondre llàstimosament los organismes fonamentals dels Estats; organismes qual consistència no dimana d' unes quantas lleys estampadas en un paper, per la convicció ó la conveniència d' uns quants homes erigits en legisladors, sino de quelcom que posá Deu en la essència més humils; quelcom que s' rossa més ab l' ànima que ab lo cos; ab l' esperit que s' eleva, que ab la matèria que s' arrasta, quelcom en que no s' fixan los homes tocats del vèrtic de la preponderància en tots los aspectes de las humanas ambicions, y que, no obstant, es la única sància rica que va quedant en lo cos social, mitj podrit a aquestas horas, sinamenteixen las senyals que tots lamenteu á cada instant en llibres y papers.

Pero encare considerant aquest regionalisme com mera passió romàntica y sentimental, es acreedor á majors respectes que ls que deu al anomenat *modernisme* avuy triomfant, que alardeja de desdenyario sempre que l' troba al pas, quan no l' escarneix y vilipendia, com á cosa vetusto y de mala olor, nociu á la salut de las novas ideas, y destorbá las corrents de la cultura social y del progrés humà, incompatible, per lo vist ab tota èsta de fronteres, las ideals inclusiu; perque, al meu modo de veure, no senti mal un poch d' estètica fins en la ciència dels números y en la prosa de la vida domèstica, y no puch couvèncem de que á un caudal lo perjudique l' estar compost de molts tipos de mone-

da, ni de que 'ls vínculs d' una família s' retreda perque 'l fill militar s' engreheixi ab sos arreos marçials, lo capellá ab sos negres talars y son púlpit, y l' advocat ab sa toga y sus batallas forenses. Al cab, de variis membres se compón un cos ben constituit, y cap membre s' assembla á altre, ni de la forma ni del destí que li està senyalat per la naturalesa.

Qui hagi tingut la desgracia de néixer y viure entre carrers urbanos y veïns temporers, sense altres horitzons á la vista que las dos boces extremes del carrer ni altre cel que la menguada tira d' ell columbrada per la retxa dels contraposarts alers d' aceras, y se senti arrastrat per las seduccions de la vida mundana, per la febre de la política ó la febre de la Bolsa, ó per lo goig dels salons y espectacles, qui visqui, donchs, obligat per lo gust ó per la necessitat, aclimatat als ruïdos de las gentadas y al soroll de las màquines, y, com renyit ab lo sol, anantsen al llit á la matinada y despertant á la cayguda de la tarde, no pot ésser jutje competent en aquesta classe de litigis.

(Se continuará.)

RETALL

Ja fa temps que ho sabíam que aquests liberals de *La Publicidad* que ab ayres de superioritat pirlan de tot y de tohom, repartint patents de liberals y de demòcrates; que aquests deixables d' en Castelar que no han sapigut apendre del mestre, mes que l' dir cosas ben buydas en tò enfàtic y l' contradire ben sovint eran uns liberals de pa sucat ab oli, liberals que sols faríen servir la llibertat pera si mateixos, però sense tenir d' ella una idea més elevada que la que del poder tenen los que claman per son absolutisme. Ja ho sabíam de temps, pero creyam que al menos s'abian guardar las formas, que procurarien en lo possible dissimular la cruesa de sos verdaders principis.

Pero no hi ha res pitjor que un possibilista ab por d' ensa que s' creuen perduts y desacreditats, sense quefe que ls dirigeixi y sense massas que ls creguin, posats en ridícul per lo desprestigi de molts dels seus amics y per lo descrèdit de sos ideas, cada dia més general, en aquell mon científich de que tant parlavan quan créyan esserne ls representants; d' ensa que s' venhen sense arrels en las massas, y considerats com endarrerits per las intel·ligencies ilustradas, no saben prenen, y ells, los liberals, ells, los defensors de la lliure expressió del pensament humà, ells, los enemics de tiranías y de despotismes, demandan las violències gubernamentals un dia contra 'ls regionalistes, als que volen posar fora del dret comú, un altre contra 'ls carlins als que volen fer responsables de tot lo que pertorbi la tranquilitat de que encara gosan.

Pera que vegin los nostres lectors lo que pot la por... y l' no ésser liberal, ab tot y criticar á tohom en nom dels principis liberals, lleigeixin:

«Ya lo pueden negar cuanto quieran los carlistas; la verdad es que están moviéndose vertiginosamente en algunas regiones para lanzarse al campo.

Se dice que aunque no quisiese los de arriba, de tal modo empuja la chusma del partido, que no tendrán más remedio que hacer otro San Carlos de la Rápita.

De llegar este caso, lo natural es que el Gobierno tenga la lista de los comités y casinos que han estado funcionando á la luz del dia y que pondrá presos á sus principales miembros así que esos inzensatos salgan á perturbar el país.

Estas cosas se matan al principio.

Por vada sublevado en el campo, un prisionero en la ciudad.

Tambien sería bueno hacer pagar á los mismos carlistas de las capitales los destrozos e incendios que han gan los suyos.

La letra con sangre entra, y sabiendo los ciudanos que ellos son los responsables, ya harán de modo que los campesinos se estén quietecitos.

Esto es lo que haría un governo verdaderamente liberal y prevíor.

Cánovas no hará nada, y tendremos la cuarta guerra civil para vergüenza de los pueblos civilizados.»

No es de la nostra incumbència la defensa dels carlins. Pero tot això no va contra 'ls carlins tant sols; es lo criteri de *La Publicidad* ab tots los que no opinan com sos redactors. Avuy ho diu dels carlins per osculantistas; no fà gayre temps ho demanava, encara que no tant clar, contra 'ls catalanistes, per enemigos de la unitat de la patria. Si algun dia, que afortunadament no es gens fàcil, arribaven á governar, lo sistema no l' predicarian polser, pero l' portarien á la pràctica aixís que ls hi entrés la por.

Be es veritat que l' criteri de *La Publicidad*, propi

de un governo liberal y prevíor no li agrada tant quan s' emplea contra de sos amics. *La Publicidad* que tractantse de carlins y de catalanistes no s' limita á volgver midas preventivas, sino que surt ab aquesta mena de responsabilitat solidaria dels individuos d' un partit, que ni l' absolutisme ha arribat á proclamar, no opinava lo mateix quau en l' estiu darrer lo Gobern feu agafar a alguns dels seus amics republicans per temer que tractavau de pertorbar l' ordre. Llavors si que n' era de lliberal!

De tots modes, lo millor serà que l' Gobern ne fas-si cas y que, com la justicia te de ser igual pera tots, aixís que s' aixequi una partida de carlins en Cánovas fassí agafar als carlins de las ciutats, com vol *La Publicidad*, y aixís que se n' aixequi una de republicans, agafí a tots los redactors del colega republicà. Per cada subleval del camp, un pres á la Rambla. Si la teoria hagués sortit avans, quan s' aixecaren aquellas partides de Valencia, en Cánovas hauria ja pogut procurar al autor de la nova lluminosa doctrina liberal la manera de provar las excelencias d' un *gobierno liberal y prevíor*.

Y ara ja pot sortir ab allò de que *La Renaixensa* es un periódich carlí. Per nosaltres no estigui, perque á falta de rahons ja compreném que te de sortir ab alguna cosa gràciosa per l' estil. De tots modes s'apaga que nosaltres no fem com ella y que lo que defensém ho defensém pera tohom. Com no ns dihem possibilistes no ns cal una teoria pera nosaltres y una pera ls demés.

CRÒNICA REGIONAL

OBSERVACIONS METEOROLÒGICAS del dia 26 de Febrer de 1896

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' obser-vació	BARÒMETRE aneròide	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSEr par-ticular
9 m. 3 t.	765 765	69 66	0'0	4'2	Ras	

HORAS d' obser-vació	TEMPERATURAS	VENTS	NUVOLS			
	Maxima	Minim.	Term. tipo	direcció	classe	can
9 m. 3 t.	Sol. 29 Sombra 18	5	16	S.	Cumul	0'3 0'3

Sessió del Ajuntament

Presidida per lo Sr. Alcalde D. Eusebi Folguera y Rocamora y ab assistència dels regidors Srs. Dalmau, Vidiella, Borrás, Cañissá, Casagualda, Vergés, Massó, Aguadé, Romero, Ramón, Piqué, Jordana, Pallejà, Vallvé y Joyé, tingué lloc la de segona convocatoria que comensá á las nou en punt de la nit d' ahir.

Se llegí y aproba l' acta de la anterior.

La Corporació Municipal quedó enterada de que ls «Boletins Oficials» corresponents á la última setmana no contenían cap disposició d' interès pera la mateixa.

Se donà compte d' una comunicació de D. E. Genovés participant el Ajuntament que havia trasladat un crèdit que contra l' mateix tenia á favor de D. Dolores Calbó viuda de Pons.

Quedaren aprobats los dictamens de la secció de Foment y Aygues donats á las solicituts de D. Pau Abeló, D. Francisca Busquets, D. Francisco Solé, D. Vicens Martí y D. Lluís Quer.

Del mateix modo quedó aprobada una societat proposta la nombrament dels metges D. Modest Fàbregas, D. Robert Grau, D. Anton Aluja y D. Emili Briansó, pera que revisin á tots los minyons que han de ser sortejats del present Reemplàs, conforme disposava.

S' aprobà per unanimitat lo dictamen de la secció d' Administració y Contabilitat donat á la solicitut de las talleres, rebutjant la seva pretensió.

Igualmen s' aprobà l' dictamen donat á la solicitut de D. Pere Ribé, fent constar que la Corporació Municipal res devia al reclamant.

Se presentà un dictamen de la secció d' Administració y Contabilitat acompañant lo Pressupost ordinari pera l' proxim any econòmic, que es igual al actual, quedant demunt de la taula per vuit dies.

Se llegí l' dictamen donat á la solicitut del Gas Reusense pera instalar la llum elèctrica en aquesta ciutat per medi de cables aèreos.

Lo senyor Vidiella feu present, com en la sessió anterior, que no estava conforme ab lo dictamen, alegant las mateixas rahons.

Lo senyor Pallejà defensà l' dictamen referintse també en lo dit en aquella sessió.

Lo dictamen quedó aprobat, sense passarre á votació; pero l' senyor Vidiella demandà que constés son voto en contra.

Se doná compte del dictámen de la Comissió especial trayent a subasta l' alumbrat públic, acordantse en virtut de les rahons exposadas per lo senyor Vidiella en contra del mateix que s' hi fes una esmena contra l' encàrrec de redactarla als senyors Vidiella, Casagualda é Inginyer Industrial Municipal.

Se doná compte del dictámen emés per la secció de Foment à la sollicitud del senyor President de la societat anònima constituida en aquesta ciutat per la construcció d'un Manicomio.

Sobre aquest dictámen hi hagué un llarg incident, combatent lo dictámen los senyors Vergés, Jordana y Piqué, defensantlo lo senyor Pallejà y proposant un arreglo lo senyor Casagualda.

No logrant posarse d' acort los tres regidors y en virtut de les facultats que l' Reglament li concedeix, lo senyor Pallejà doná per retirat lo dictámen pera presentarlo de nou redactat.

Acte seguit quedaren aprobats variis comptes de particulars.

Lo senyor Vidiella recordà que fa sis mesos que demané que s' arreglés lo pati pera que l' assilats al Hospital poguessin pendre'l Sol, manifestant que ara no caldrà pere que hi podrán pendre la fresca.

Y s' aixecà la sessió.

En lo present número publiquem part del hermos discurs fet a sa entrada a la «Academia Espanyola», per lo notable escriptor regionalista y popular novelista En Joseph M. Pereda, segurs que nostres apreciats lectors lo llegirán ab gust é interés.

Víctima d' una cruel malaltia, y en una edat relativament jove, morí al matí d'ahir nostre estimat amich D. Esteve Segimón Freixa.

Lo Sr Segimón no obstant a haverse dedicat continuament a la fabricació, procedent de sos majors, havia pres part activa en la pública, en la que havia sigut distingit ab lo càrrec de Conceller municipal per vot de sos conciutadans y qual càrrec exercí a complerta satisfacció de tothom tant per sa activitat com per son caracter recomenadable baix tots conceptes.

Per ditas circumstancies sa mort ha de ser sentida per sos amichs, que son innombrables los que havia tingut en vida com serà de veure en l' enterru que ha de tenir lloc en lo matí d' avuy, que sens dupte serà una manifestació de dol.

Sentím de totes veras la perduda de nostre amich, donant a la viuda d' aquest, son fill D. Joseph Segimón Prius son gendre D. Santiago Gutierrez y demés familia Segimón, la expressió de nostre ver sentiment.

Més d' una vegada hem cridat la atenció de nostres apreciats lectors sobre l' que son los periódichs de gran circulació, y de è perro chico lo número.

Atir ho fa nostre bon company «La Renaixensa» de Barcelona ab respecte als possibilistes dn «La Publicidad» de la mateixa localitat, y estèm tan identificats en lo judici que han merescut à la «La Renaixensa» algunas raillas d' aquella que no podém per menos que reproduhirles en forma de *Retall*, denchs «La Publicidad», periódich que s' titula democràtic que persegueix fins polítichs, se veu que s' torna absolut, no més pensant que següent determinada conducta pot aumentar la tirada.

Los balls de Carnaval que en la nit d' avuy se verificaren en los salons de las favorescudas societats «El Círculo», «El Olimpo», «El Alba» y «Centro Republicano Democrático Autonomista», resultaren molt lluïts y animats, puig lo número de distractas que hi concorregueren fou tan númerós que en la sala de ball, ab dificultat s' hi podian bellugar.

Segons nota que se ns ha facilitat per la Administració de Consums, lo recaudat ahir per varias espècies puja la cantitat de 737·64 pessetas.

Aquesta nit la societat «Juventud Reusense» donrà un ball de distractas en sos salons, lo qual començará a las deu en punt.

Lo «Diario Oficial del Ministerio de la Guerra» publica una llarga llista dels militars morts à Cuba en los mesos de Novembre, Desembre y Janer últims.

En dita relació hi figurau los següents individuos de tropa noturals d' aquesta província:

Eusebi Cabré Anglés, de la Morera; Pere Márquez Serrano, de la capital; Simó Fornos Binaja, de Barranquera; Francisco Such Soler, de Forés; Carles Clariana Vidal de Valls; Joseph Auqué Vila, de Reus, y Joseph Glol Trull, de Borjas del Camp.

Recordém à nostres lectors que l' dia 28 del actual acaba l' plazo de condonacions de multas als contribuents que per impost de drets reals feren presentació de documents públics y privats, intervius ó mortis causa en les oficines liquidadoras en la expressada feta. A dit fi los senyors liquidador en los partits tindrán oberts los registres d' ingrés de documents en dit dia fins las dotze de la nit.

La Comissió mixta de Recrutament d' aquesta província, en la sessió celebrada ahir, interpretà la novísima Lley en lo sentit de que l' s minyons que s' troben en filas y à quins los hi hagi sobrevingut alguna exempció tenen dret à alegarla.

Los ciclistas de Barcelona han acordat la celebració d' un Certamen ciclista ab premis als que hi concorrin ab lo trajo més elegant y vistós, y també per las bicicletes y tricicles que s' presentin adornats, han ofert premis: Club velocipedista; Societat de velocipedistas; Ciclist club y Penya ciclista y altres que s' anunciaran en breu. Componen la Junta organitzadora los senyors Escaler, Pirays, Manresa y Santasuna.

Lo «Diario Oficial del Ministerio de la Guerra» publica la real ordre circular següent:

«Existint la epidèmia variolosa à la illa de Cuba, y en provisió d' eixa propagació al exèrcit de la mateixa, se procedeixi immediatament à la vacunació y revaccinació de tots los reemplassos y voluntaris que hagin d' incorporar-se à aquell Exèrcit ab tan gran escrupulositat, que si per circumstancies especials hi hagués algun individuo que no hagi sufert dita operació, se suspengui son embark, y no ho verificarà fins després d' haver sigut vacunat.»

Judicis orals del mes de Febrer de 1897

SALA PRIMERA

Dia 27.—Jutjat de Tortosa.—Delicto per robo, processat, Joaquim Estrada, ponent, Polanco; lletrat, Moreira; procurador, Elías.

SECCIO OFICIAL

Empresa Hidrofòrica

De conformitat ab lo dispositat en l' article 12 dels Estatuts, lo President convoca als senyors accionistas à Junta General ordinaria lo dia 28 del corrent, à las deu del matí, en lo pis que ocupa la Societat en lo carrer de Sant Jaume, 24, principal.

La assistència à la Junta se facilitarà à tot accionista mediante entrega de la papeleta de convocatoria lliurada à son favor, admetentse també totes las representacions, ab tal de que vagin firmades per los interessats.

Las papeletas d' assistència se repartiràn al domicili dels senyors accionistas; si alguns d' ells deixés de rebrela ó se li estravís, podrà reclamarla en Secretaria durant los días 25 y 26 d' una à dos de la tarde y l' dia 28 de 9 à 10 del matí.

En cumpliment del article 13 dels Estatuts, desde l' dia 21 del corrent estarán de manifest en Secretaria y à disposició dels senyors accionistas, los comptes y balans del exercici de 1896.

Reus 21 de Febrer de 1897.—P. A. de la J. D.—L' Secretari, Francisco Benavent.

Registre Civil

del dia 25 de Febrer de 1897

Naixements

Enrique Salvadó Sotorra, de Ricart y Concepció Angu.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Joseph Sardà Auqué, 70 anys, S. Lluís, 1.—Jaume Sardà Martí, 33 anys, casa de camp.—Libori Borràs Cañís, 56 anys, Primer d' Octubre, 7.—Andreu Baza Pastor, 47 anys, Tívoli 9.—Perpétua Balaguer Targa, 64 anys, Racona, 16.

Matadero Pública

Bestiars sacrificats pera l' consum en lo dia d' ahir

Classe	Nº	Kilos. Grams	Satisfet Pts. Cts.
Bous			
Badolles	2	279·400	53·88
Bens	46	698·200	139·64
Cabrits	1	3·600	0·72
Tocinos	5	256·500	56·43
			252·67
Desputillles de bestiar de llana y pel			16·63
Total adeudo.			269·30

VARIETATS

A una de las mevas ex-novias

¡No hu se si t' odio, no hu se!

A cops acut en ma pensa

la teva indigna defensa

y l' teu ridicol papé,

que, si com a tre vegada

devent meu estessis tú,

creu que t' clavaría

una selemne bofetada.

Passa després la rabieta,

recordo dias jolius,

y l' teus físichs atractius

'm fan perdre la xaveta.

Y entrant llavors en caló,

si devant meu et tenfa

en ta cara estamparía

lo mes dulcissim petó.

Perqué si b' n' ocasions

del nostre amor tu has fet broma,

se que'm guardas una poma

per la sed... de mas passions.

Y quan mostris que s' mentida

qu' estimas el nou promés,

y l' xicot, trovantse ofés,

probés d' engegar-te à dida;

valentine jo de mas manyas

m' ho faria vení à bé,

per que jo tornés à sé

la víctima à qui enganyas.

Puig preveyent tot el dany

que 'm pot dú, al fi he calculat:

que val mes viure engany

que morir d' un desengany.

SALVADOR BONAVIA.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Baldomero.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de S. Joan Batista (Providencia)

Demà à les 8, la Arxiconfradía de Santa Teresa de Jesús, tindrà lloc la Comunió general ab plàtiques preparatoria. A les 4 de la tarda s' cantarà l' Trisagi ab exposició de S. D. M., los exercicis de reglament y actes de desagravi, donant fi ab la reserva.

Lo dilluns començarà l' Mes de Sant Josep, quals exercicis se celebren durant la Missa de les 8.

Sant de dent.—Sant Romà.

SECCIO COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

Entrades del dia 25

De Marsella y escala en 4 dies vapor «Cabo Tortosa» de 907 tonelados, ab efectes, consignat à Marià Perea.

De Cardiff en 8 dies vapor «Frontiera» de 637 toneladas ab 833.375 kilògrams carbó pera D. Daniel Planas, consignat à Ferrer y Mary.

Despatadas

Pera Bilbao y escala vapor «Cabo Tortosa», ab efectes.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realitzades en lo dia d' ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	65 70	Fransas	41·70
Exterior	66·16	Cubas vellaz	94·75
Colonial		Cubas novaz	77·75
Noms	24·65	Aduanas	94·12
Obligacions Almanxa		Obligs. 3 60 Fransas . .	81·35

PARIS

Exterior	65 81	Norts	
Paris	86·95	Londres	32

Nota de las operacions de Bolsa que ns ha facilitat l' agent D. Joaquim Socials representant en aquesta plassa de la casa de Barcelona J. Marsans Rof.

